

sosyalist işçi

www.sosyalistisci.org

DEVİRİMCİ ANTİKAPİTALİST GAZETE

SAYI: 275 ■ 17 Mart 2007 ■ 1 YTL

IRAK'TA ABD İŞGALİNİN 4. YILI

BİZ BU SAVAŞI

DURDURABİLİRİZ

HEPİMİZ
IRAKLIYIZ

ABD DEFOL

Bu hafta ABD ve müttefiklerinin Irak'a saldırısının dördüncü yıldönümü bütün dünyada gösterilerle protesto edilecek. Türkiye'de de Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, BAK, 17 Mart'ta İstanbul Kadıköy'de olacak. Sendikalar ve kitle örgütleri BAK mitingine katılıyorlar.

Sayfa: 4-5

Rosa Lüksemburg

Devrimci bir antikapitalist

Milliyetçiliğin işçi sınıfını böldüğünü ve egemen sınıfın en önemli fikri olduğunu anlatan Rosa Lüksemburg'dan bize kalan en önemli politik miras, milliyetçilikle uzlaşmaz bir mücadele vermeden sosyalist olunamayacağını göstermesidir.

Sayfa: 6

ANTİKAPİTALİST
FORUMLAR

Ankara 31 Mart
İzmir 7 Nisan
Bursa 31 Mart
Akhisar 8 Nisan

Ayrıntılı bilgi için:
0336 - 335 10 19

Savaş karşıtları açısından bugün işler daha kolay. Zaten uçuruma doğru sürekli geri adım attığımız savaş şahinlerini bir tekmeye uçurumun dibine yollayabiliriz.

Irak'taki Amerikan askerleri arasında büyük bir hoşnutsuzluk var.

Askerlerin yüzde 72'si "6 ay içinde Irak'tan toptan çekilmek gerekir" diyor.

Amerika'da nüfusun yüzde 72'si savaşı şimdiden kaybedilmiş olarak görüyor.

Pentagon'un önde gelen generalleri Vietnam benzeri bir koşulla karşı karşıya olduklarını anlatıyor.

İngiltere'de "derhal çekilmek gerekir" diyenler yüzde 61. Tony Blair basınca daha fazla dayanamadı ve geri çekilme kararı aldı.

Savaşın ve işgalin maliyetinin 2,5 trilyon doları bulacağı tahmin ediliyor. Bu parayla tüm dünyanın barınma, beslenme, giyim, eğitim ve sağlık sorunları kökünden çözülebilir.

Sadece ölen askerler değil, yaralanıp ülkelerine dönen ABD askerleri de mali açıdan büyük sorun. ABD'de sağlık hizmetleri çok pahalı. Ancak Bush hükümeti gençleri savaşa ikna etmek için, döndükten sonra askerinin kendisinin ve tüm ailesinin sağlık giderlerini karşılayacağını söylediğinden bütçeden pay ayırmak

zorunda. Savaşın psikolojik maliyeti ise daha da büyük. Yaklaşık 24 bin yaralı askerinin psikolojisi de bozuldu ve uzun süre devamlı tedavi görmek zorundalar.

Vietnam'dan sonra ABD hükümetleri hâlâ orada savaşmış askerlerin ailelerine maaş ödüyor ve sağlık giderlerini karşılıyor. Bu da bütçe üzerinde bir yük oluşturuyor. Irak işgalinden dönenlerin maliyeti çok daha büyük olacak.

Irak direnişçileri ise ABD ordusuna saldırılarını arttırdıkça askerlerin morali daha da bozuluyor. Her gün 180 saldırıyla karşılaşılıyor.

Ve tüm dünya Bush'un Irak işgaline karşı dev gösterilere hazırlanıyor.

En önemli gösteri ABD'de olacak. Ülkenin 200 kentinden otobüslerle gelen savaş karşıtları Pentagon'a yürüyecek.

Desteği dibe vurmuş olan Bush ve ekibi daha da köşeye sıkışacak.

Savaş karşıtları açısından bugün işler daha kolay. Zaten uçuruma doğru sürekli geri adım attığımız savaş şahinlerini bir tekmeye uçurumun dibine yollayabiliriz.

27 Ocak'ta Washington'da 500 bin, 24 Şubat'ta ise Londra'da 100 bin kişi Irak'ta işgalin bitmesini istedi. 17 Mart'ta bu kentlerde daha da büyük gösteriler hazırlanıyor

Youtube skandalı

Youtube'da gösterilen bir videonun ardından 'atamıza hakaret ediyorlar' diye naralar yükseldi. Hemen karşı videolar hazırlandı. Söz konusu videolarda iki taraf da eşcinselliği 'hakaret' malzemesi olarak kullanıyor.

Tartışma son derece ırkçı, homofobik. Tüm bu gelişmeler üzerine kitapları, yazarları sansürleyen zihniyet çözümü internet sitesine erişimi engellemekte buldu.

Yasaklılara karşı başlatılan imza kampanyasının ardından siteye erişim tekrar sağlanabiliyor. Cumhuriyet Başsavcılığı olay yaratan videoyu koyan kişi hakkında 301. maddeden suç duyurusunda bulunmaya hazırlanıyor. Videoyu koyan kişi hakkında takma ismi dışında hiçbir bilgisi olmayan savcılık bu konuda ABD'den yardım istedi.

Katile hâlâ ceza yok

Cumartesi günü 'Benim Hala Umudum Var İnsiyatifi' adında bir grup Agos Gazetesi önünde oturma eylemi yaptı. Grup azmettiricilerin bulunup cezalandırılmasını talep etti.

Hrant Dink cinayetinin üzerinden neredeyse iki ay geçti Tutuklu sayısı onbire yükseldi. Ancak soruşturmalarda hâlâ bir sonuç yok. Katil cezalandırılmıyor. Aksine milliyetçiliği her fırsatta besleyenler katili koruyor.

Katilin adını kullanan yayınlardan 10 bin yıl para cezası isteniyor. Tutukluların soruşturmaları derhal sonuçlanmalı. Katil ve azmettiriciler cezalandırılmalıdır.

İrkçılar ve ırkçılık

İrkçi atasözleri

Arnavut'a sormuslar 'cehenneme gider misin?' diye 'aylık kac' demis.

DurDe

İrkçiliğe karşı kampanya
0535-885 76 15
0555 - 816 78 33
DurDe@googlegroups.com

Aktivistler ne diyor

Emrah: Bir süredir yerelerde süren mediko kampanyası daha merkezi bir hale geldi.

İrem: Beklediğim gibi değildi ama yine de iyi bir ön adımdı, bugünden sonra kampanyaya devam edip eylemleri büyüteceğiz.

Reşit: Her zamanki gibi bombaydık! Çok fazla enerji harcamamıza rağmen dikkat çekmeyi başardık. 12 Mayıs için umut veriyor.

Giray: Bugünkü eylem mücadelenin önünü açtı, asıl işimiz şimdi başlıyor. **Medikomu Vermiyorum** kampanyasını büyütmek lazım.

Tuna: Buradaki gençlerin, hatta bütün halkın dikkatini çeken bir gruptuk. Hopladık, zıpladık yeni sloganlarımızı attık. Güzel bir resim oluşturduk. Öğrenciler olarak sağlık emekçilerinin arasında taze bir ses olarak 'medikomu vermiyorum' dedik.

Eda: 3-4 gün stand açtık, rozet sattık. İnsanların medikonun kapanacağından haberleri yoktu, şaşırıyorlar. Anlattıktan sonra bir çok kişinin ilgisini çekti, destekleyeceklerini söylediler.

10 bin sağlık emekçisi hükümete karşı yürüdü:

Çekin elinizi sağlıktan!

TTB, SES ve Diş Hekimleri Birliği tarafından düzenlenen **Sağlık Hakkı İçin Beyaz Miting'**e katılan 10 bin sağlık emekçisi Genel Sağlık Sigortası'na (GSS), aile hekimliğine ve medikoların kapatılmasına hayır dedi. 11 Mart yürüyüş ve mitingi, son 5 yılda tek bir işkolunda çalışanların gerçekleştirdiği en büyük eylem oldu.

Sloganları, talepleri net ve somut olan bir mitingti. Ağırhalk olarak büyük şehirlerden gelen sağlık çalışanları, AKP'nin acımasız özelleştirme ve sağlığı bir kâr-yatırım aracına dönüştürme girişimine karşı çıkıyordu. Ancak bir yandan da bu saldırının nasıl engelleneceği alan-dakilerin asıl tartışmasıydı. Bu tartışmaya açık yanıtla bizzat katılımcılarının bir bölümünün aktivizminde yatıyordu.

GSS denilen acımasız yasanın engellenmesi gerektiğini ilk fark edenler tabandaki aktivistlerdi. İki yıl boyunca bir sendika şubesinde, sağlık ocağında, hastanede ve sokaklarda kurulan masalarda sağlıktan özelleştirmenin nasıl durdurulacağı tartışıldı. 11 Mart'ta gerçekleşen büyük miting bu aktivizmin bir sonucudur.

11 Mart mitingini İzmir, İstanbul ve Ankara'da sağlık çalışanlarıyla birlikte inşa eden **Küresel Eylem Grubu** başından beri bunu

savunmakta. GSS ve getirdiği tüm berbatlıkları hastanelerde, sağlık ocaklarında, üniversite kampüslerinde, tüm işyerlerinde, mahallerde anlatmak zorundayız. KEG, 1 yıldır bunu yapıyor ve sağlıktan olanları anlatığımız herkes öfkeleniyor, mücadeleye bir yerden katılıyor.

11 Mart sonrası AKP karşısında daha güçlüyüz. Mitingi bir hazırlık olarak görmek gerek. Bu saldırıyı durduracak olan malesef yürüyüşler değil. Dünyanın bir çok yerinde olduğu Türkiye'de de yeni-liberal azgınlığı grevden başka durduracak bir silah yok. Şimdi asıl iş gerçekleri tüm topluma anlatmak ve sağlık çalışanlarının tepkisini açığa çıkarmak.

Medikomu Vermiyorum

KEG korteji alana aktivizmi taşıdı. Ağırhalk olarak kadınlardan oluşan ve yaş ortalaması 20 olan **KEG** korteji coşkusu, renkliliği,

öfkesi ve müziğiyle hep birlikte haykırdı: **Sağlığımı koruyacağım, medikomu vermiyorum!**

Sağlık ocakları yerine ülkü ocaklarının kapatılmasını, **Tayyip**'in ampülünün patlatılmasını, eğer cüret edip medikoları kapatmaya yeltenirlerse tez elden işgal edilmesini öneren **KEG** aktivistleri GSS karşıtı kampanyaya devam etme kararlılıklarını ilân ettiler.

Miting alanında bir toplantı yapan öğrenci aktivistler 12 Mayıs'ta Ankara'da medikoların kapatılmasına karşı buluşmayı gerçekleştirmek için üniversitelerde büyük bir kampanyaya alanda dağıttıkları 5 bin bildiriyle start verdiler.

Şimdi daha güçlüyüz

11 Mart sonrası AKP karşısında daha güçlüyüz. Mitingi bir hazırlık olarak görmek gerek. Bu saldırıyı durduracak olan malesef yürüyüşler değil. Dünyanın bir çok yerinde olduğu Türkiye'de de yeni-liberal azgınlığı grevden başka durduracak bir silah yok.

Şimdi asıl iş gerçekleri tüm topluma anlatmak ve sağlık çalışanlarının tepkisini açığa çıkarmak. 14 Mart'ta sağlık çalışanlarının gerçekleştireceği uyarı grevi bu yönde bir adım olacak.

Daha ne kadar çarpıtma?

Türk Tarih Kurumu (TTK) Başkanı **Yusuf Halaçoğlu**, Ermeni tarihçi **Ara Sarafyan**'ın Harput'ta ortak çalışmadan vazgeçtiğini söylemesi üzerine medya konuyu "Ermeniler tarihi gerçeklerden korkuyorlar" şeklinde yansıttı. Her fırsatta Türklerin tarihleriyle, arşivleriyle alınlarının açık olduğunu söyleyen **Halaçoğlu**

bu durumdan oldukça memnun olmuştur.

Oysa gerçek bir kez daha çarpıtıldı. Gerçekte **Halaçoğlu** Ermeni tehiriyle ilgili Osmanlı arşivlerinin olmadığını iki hafta önce bir televizyon kanalında açıklamıştı. Osmanlı arşiv ve belgelerinin niye olmadığına ise açıklık getirmemişti. Şimdiye kadar 'arşivlerde

soykırım diye bir şey yok' diyenler, bugün böyle belgelerin olmadığını söylüyorlar. Bir çarpıda arşiv ve belgeleri yok eden Türk resmi tezi, bir sonraki adımda ne yapacak, bakalım. Belki de Ermenileri tarihin hiçbir döneminde bu bölgede varolmadıklarını söyleyecekler. Çarpıtmanın sonu yok nasılsa!

İrkçılık bitecek

"Ermeni soykırımı yoktur, bu bir emperyalist yalandır" diyerek tarihi ters yüz eden **Doğu Perinçek** ırkçı fikirlerinden dolayı İsviçre'de yargılandı ve ceza aldı.

Ermeni soykırımı olmuştur diyen herkesin topun ağzında olduğu, yargılandığı, hatta öldürüldüğü bir yer olan Türkiye'de ise bu, insan haklarına aykırı, düşünce özgürlüğüne saldırı nidalarıyla karşılandı.

Bu dava gösterdi ki, kendi ırkçı fikirlerine özgürlük isteyenler büyük bir ikiyüzlülükle hareket ediyorlar. İrkçı fikirleri toplumun çimentosu sayan **Baykal**'dan orduya kadar bir yelpazenin içinde küçük bir nokta olan **Perinçek** de bu grubun saldırgan bir sözcüsü.

Onun politikadaki 40 yıllık traji-komik öyküsünü bilenler bildiğiyle kalacak. Gelecek kuşakların böyle birinden haberi bile olmayacak. Aynen ırkçılık nedir bilmedikleri gibi.

sosyalist işçi

Abone olabilirsiniz
0536-335 10 19

MERAKlitus

Küresel ısınma nedeniyle kışlık giyim ürünü satan firmaların sadece Ankara'daki zararı bu kişi ne kadardır?

Almanya'da toplanacak olan G8'e karşı küresel hareketle birlikte sokaklarda olacağız

KEG:
0537 - 723 54 94

sosyalist işçi

Bu hareket milliyetçiliği yenecektir

Hrant cenazesine rağmen hala milliyetçiliğin yükseldiğini ileri sürenler var. Hatta panikleyenler var. Sosyalist İşçi gazetesi bunun tam tersini anlatıyor. Milliyetçiliğin yükseldiği belki söylenebilir ama karşısındaki güç ondan çok daha büyük.

Hrant Dink'in cenazesi bu gücün ne kadar büyük ve etkin olduğunu kanıtladı. Yüzbinlerce ve yüzbinlerce insan cenazeye katıldı ve o güne kadar bir tabu olan sloganı tereddütsüz attı: Hepimiz Ermeniyiz.

Bu bir milattır. Artık bu ülkede milliyetçiler değil milliyetçiliğe karşı olanlar güç kazanmaktadır. Çizgi çekilmiştir ve herkes hızla tutum alıyor, safını belirliyor.

Milliyetçiler, vatanseverler, yurtseverler bir tarafta toplanıyor, milliyetçiliğe karşı olanlar diğer tarafta. Bu mücadeleyi kimin kazanacağı ise şimdiden belli.

Milliyetçiliğe karşı olanlar çok büyük bir hareketin parçası. Dünyanın hiç bir yerinde milliyetçilik güçlenmezken Türkiye'de 3 tane vatansever, yurtsever bunun tersi bir gelişmeyi oluşturamazlar.

Dünyanın sonuna doğru

Çevreci hareket çok uzun bir süredir sayısız konuda dünyayı uyardı. Fazla dikkate alınmadılar. Sosyalistler, özellikle de "reel sosyalizm" inanan sosyalistler çevreci hareketin sesini hiç duymadılar ve hatta küçümsediler. Oysa "reel sosyalizm" dünyanın kirlenmesine en çok katkıda bulunan ülkeler topluluğuydu. Bugün Rusya ve diğer Doğu Bloku ülkeleri hâlâ dünyanın en kirlili alanları.

Ancak bugün dünyanın karşı karşıya olduğu durumu görmemek ve bunun değişimi için kolları sıvamamak artık mümkün değil.

Bilimcilerin arka arkaya yaptığı açıklamalar küresel ısınmanın beklenenden çok daha hızlı geliştiğini gösteriyor. Veriler ısınmanın bu biçimde gelişmesi halinde dünyanın ömrünün çok olmadığını gösteriyor.

Küresel ısınmaya karşı bir dizi tedbir alınabilir. Ancak en önemli tdbir açık ki sorunu kökünden çözmektir.

Antikapitalist hareketin temel sloganlarından birisi "kapitalizm öldürür, kapitalizmi öldürelim" küresel ısınmaya karşı çok anlamlı. Kapitalizm gerçekten de öldürüyor ama sadece kâr hırsı ile insanları değil, tüm dünyayı, tüm canlıları öldürüyor. Dünyanın sonunu getiriyor. Bundan kurtulmanın tek yolu kapitalizmden kurtulmaktır.

Savaşa karşı panayır

9-11 Mart tarihlerinde Kadıköy'de kurulan Barış Panayırı'na binlerce insan katıldı. Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu'nun düzenlediği panayır etkinliklerinde yok yoktu. Yaklaşık 45 kurumun destek verdiği ve üç gün süren panayırda, İstanbul-Bağdat arasında köprü kurulmaya çalışıldı.

Küresel Eylem Grubu KEG de panayırda standlarıyla 28 Nisan'da yapacağı iklim mitinginin çağrısını yaptı. Bir yandan ABD'nin işgal politikaları diğer yandan küresel ısınma! İki konuda dünyanın merkezi gündemleri olmayı sürdürüyor.

İstihbarat devleti

Cengiz ALGAN

Dil alanında tek resmi referans kabul edilen Türkçe Sözlük'te Andıç kelimesinin karşılığı şöyle: **Bir konuda uyarı ve hatırlatma amacıyla yazılan not.** 2005 Nisan ayında aynı sözlüğe giren 'derin devlet' tanımı ise şöyle: **Devletin çıkarlarını gözetip kolladığı öne sürülen, göz önünde olmayan örtülü güç.**

Bu tanımlara ve 'andıçların' sürekli el altından sızdırılmasına bakarak andıçın ve derin devletin gizli, üzeri örtülü olmasını bekleriz. Ama Türkiye'de her ikisi de sürekli ortalıkta.

Basına fişleme

Genelkurmay'dan bir 'Medya Güvenilirlik Raporu' basına sızdırıldı. Buna göre bazı basın-yayın organları TSK yandaşı, bazıları karşıtı. Yani ordu basını fişliyor. Hatırlarsak 28 Şubat darbesi sonrasında da benzeri bir fişleme vakası yaşanmıştı. PKK üst düzey yönetiminden **Şemdin Sakık** yakalandığında onun itiraflarını gibi sunulan bazı suçlamalar gazetelerde yer aldı. PKK'ye yardım ettiği öne sürülen gazeteciler ifşa edildi. Bunun sonucunda **Mehmed Ali Birand** ve **Cengiz Çandar**'ın da aralarında bulunduğu bazı gazeteciler işten atıldı, İHD Genel Başkanı **Akın Birdal** suikasta uğradı.

Çünkü ordu o 'andıç'la bu kişileri hedef göstermişti (daha sonra bunların tamamen uydurma olduğu kanıtlandı). Şimdi de aynısı yapılıyor.

Nazi yöntemleri

Bu fişlemeyi yapanlar, her şeyden önce, koruduklarını iddia ettikleri Anayasa'ya ve kanunlara aykırı davranışlar ve açıkça suç işlemişlerdir. Devletin silahlı gücünü elinde tutanların basın-yayın kuruluşlarını ve mensuplarını, siyasî eğilimlerini belirterek 'TSK karşıtı-yandaşı' şeklinde fişlediği bir ülkede basın özgürlüğü ve demokrasiden söz edilemez. Hiçbir demokratik ülkenin silahlı kuvvetleri bu tip bir fişleme yapmaz.

Faşist diktatörlüklerde bile benzer fişlemeler, silahlı kuvvetler tarafından değil, özel olarak oluşturulmuş birimler tarafından yapılırdı. Nazi Almanyası'nda bu gibi işlemler Alman ordusu tarafından değil SS'ler tarafından yapılıyordu. Kaldı ki bu konu Genelkurmay'ın ne yetkisi ne de uzmanlık alanı içindedir. Basının neyin yandaşı, neyin karşıtı olduğuna karar verecek tek merci vardır, o da okur kitle-sidir.

Özel Harp Dairesi

Geçen yıl gayrinizami savaş, **Özel Harp Dairesi** ve

Özel Kuvvetler

Komutanlığı'yla ilgili bir tartışma sonucu Genelkurmay resmi bir açıklama yaptı. **'Bu birim, Soğuk Savaş yıllarında, özellikle Sovyet yayılmasına karşı, gayrinizami savaşı örgütlemek için kurulmuştur. Çok önemli görevler yerine getirmiştir'** dedi. 'Ama niye hâlâ var' sorusunun cevabını vermedi.

Hâlâ var çünkü 'devletin çıkarlarını gözetip kolladığı öne sürülen, göz önünde olmayan örtülü güç' demokrasiyi değil istihbarat devletini savunuyor. Askeri tatbikatlarda kuvvetleri 'mavi kuvvetler-kırmızı kuvvetler' diye ayırıp savaştıran TSK toplumu da mavi ve kırmızı diye ayırabileceğini sanıyor. Ama yanılıyor.

28 Şubatçılar

Her türlü 'sorun'u çözmeye konusunda kafası sadece darbe yapmaya çalışanlar, SS subaylarının kasaturalarında ve flamlarında yer alan **'Sadakat şerefimizdir'** şeklindeki Nazi sloganını bile taklit eder. Kışla duvarlarına **'Orduya sadakat şerefimizdir'** diye yazarlar. Böylece topluma, 'Orduya sadakat göstermeniz lazım' mesajını verirler. Oysa orduya sadakat gösterilmez. Ordu hükümete, Anayasa'ya, demokrasiye sadakat göstermelidir. Varlık nedeni budur.

Ama totaliter bir ideolojiye yaslanan, hiyerarşik bir yönetim özleyen ordu fişlemelerle bir istihbarat devleti kurmaya çalışıyor. Onun siyasi sözcüsü CHP Genel Başkanı **Deniz Baykal** da, yeni andıçın kurum içi değerlendirmeye yönelik olduğunu belirterek bu konuda Başbakanlığın yaptığı benzeri uygulamaları eleştiriyor. Hükümet tarafından medyanın baskı altına alındığını iddia eden Baykal **'Basın özgürlüğü açısından maalesef susturma, yıldırma yöntemleri aleni bir biçimde götürülmektedir'** diye konuşuyor. Yani ordu böyle değerlendirmeler yapabilir, hükümet yapamaz. Tam darbeci mantığı.

Sonları geliyor

Rahatları kaçıkça bu gibi provokasyonlara girişecekleri zaten ortadaydı. Şemdinli, 'iyi çocuklar', 'dinamik güçler', Vatansever Kuvvetler, bayrak yürüyüşleri bunun açık göstergeleri. Ama kısa vadede bu provokasyonlar olsa bile sonuçta tutmayacak. Çünkü yaşatmak istedikleri sistem aslında çöktü.

Sistemin çöktüğünü sistemin parçaları söylüyor. **Evren** söylüyor, **MİT** Müsteşarı söylüyor, kontrgerillacı **Mehmet Ağar** söylüyor. Artık bu düzeni devam ettirmeleri mümkün değil.

ANTİKAPİTALİST FORUM

DSİP, Kapitalizm küresel ısınmayı durdurabilir mi?, Emperyalizm, direniş ve anti kapitalizm, Yeni solun yükselişi, Kemalizm, yurtseverlik, milliyetçilik ve sosyalizm, Chavez'den Morales'e: Latin Amerika'da sol dalga başlıklı konular etrafında

Antikapitalist Forum'lar düzenliyor.

Ankara: 31 Mart, İzmir 7 Nisan,

Bursa: 31 Mart ve Akhisar: 8 Mart

Ayrıntılı bilgi için:
536 - 335 10 19

Irak'taki işgale karşı Küresel eylem günü

HEPİMİZ İRAKLİYİZ

17 MART KADIKÖY'DEYİZ saat 12'de

sosyalist işçi

KYOTO'YU İMZALA

28 NİSAN KADIKÖY'DEYİZ

Devrimci Sosyalist İşçi Partisi DSİP

1 MAYIS'DA ALANLARDA

KYOTO'YU İMZALA

28 NİSAN KADIKÖY'DEYİZ

Devrimci Sosyalist İşçi Partisi DSİP

Bu hafta ABD ve müttefiklerinin Irak'a saldırısının dördüncü yıldönümü bütün dünyada gösterilerle protesto edilecek. Türkiye'de de **Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu, BAK**, 17 Mart'ta İstanbul Kadıköy'de olacak. Sendikalar ve kitle örgütleri **BAK** mitingine katılıyorlar.

İşgalin kanlı bilançosu

ABD'nin Irak'a saldırmasından bu yana 655 bin Iraklı sivil yaşamını kaybetti. 3 milyon 400 bin Iraklı ise evlerini terk ederek başka bölgelere göç ettiler. Bunlardan 600 bini ülke dışına kaçmak zorunda kaldı.

Irak bugün ABD saldırısı öncesinden her açıdan daha kötü durumda. Bu nedenle Iraklıların yüzde 99'u işgale karşı olduğunu söylüyor. Yüzde 1'i ise işgali olumlu buluyor.

İngiliz işgal ordusunun yaptırdığı bu ankete göre Iraklıların yüzde 90'ı bugünkü durumun **Saddam** döneminden daha kötü olduğunu söylüyor. Yüzde 95 insanların güvenliğinin daha kötü olduğunu söylerken yüzde 79 ekonomik durumun daha kötü olduğunu söylüyor.

İngiliz işgal ordusunun yaptırdığı bu ankete cevap verenlerin yarısı kendilerini sadece Müslüman olarak tanımlarken yüzde 34'ü Şii, yüzde 14'ü ise Sünni olarak tanımlıyor.

Gerçekten de bugün Irak'ta herşey çok daha kötü.

Enflasyon yüzde 25. İşsizlik birçok bölgede yüzde 60. Ortalama olarak ise yüzde 30 civarlarında ve yükseliyor.

Gıda yetersizliği çeken

çocuklar tüm çocukların yüzde 25'i.

Bağdat'a günde ancak 6 saat elektrik veriliyor. Tüm ülke ortalaması ise günde 9 saat. Oysa işgal öncesinde bütün Irak'ta 23-24 saat elektrik verilebilmekteydi.

Elektrik olmadığı için su ve kanalizasyonlar çalışmıyor ve Bağdat dahil bütün Irak'ta büyük bir su sorunu var.

İşgal öncesinde 34 bin doktor vardı. Bunların 12 bini yurtdışına kaçtı, 2 bini öldürüldü.

İşgale ABD ordusu da karşı

ABD'nin Irak'taki askerlerinin yüzde 72'si 6 ay içinde Irak'tan toptan çekilmek gerekir diyor. Bu oran geri hizmetlerdeki askerler arasında daha çok.

Amerika'da ise nüfusun sadece yüzde 28'i bu savaşın kazanılabileceğine inanıyor. Geri kalan yüzde 72 savaşı şimdiden kaybedilmiş olarak görüyor.

ABD genel kurmayı, birçok önde gelen generali ise Vietnam benzeri bir koşulla karşı karşıya olduklarını anlatıyor.

İngiltere'de "derhal çekilmek gerekir" diyenler yüzde 61. Ve bu basıncın sonucunda İngiltere 2008'e kadar bütünüyle geri çekilme kararı aldı. Ancak İngiltere'deki savaş karşıları derhal çekilmek

konusunda ısrarlı.

Direnış artıyor

ABD yetkilileri bugüne kadar 50 bin civarında direnişçi öldürdüklerini iddia ediyor ve bugünkü direnişçi sayısını 20-30 bin olarak tahmin ediyorlar.

ABD'nin bu iddialarına rağmen direniş her geçen gün güçleniyor. 2004'te işgal güçlerine karşı günde 14 saldırı yapan direniş hareketi 2005'te günde 70, 2006'da ise günde 180 saldırı gerçekleştiriyor. Yani yılda 60-70 bin saldırı gerçekleşiyor.

İşgal güçleri bugüne kadar 3.450 kayıp verdi. Bunların 3.190'ı Amerikalı. Yani her gün 2-3 işgalci asker ölüyor.

İşgal güçlerinin hizmetinde olan Irak polisi ise 6.500 kayıp verdi.

ABD ordusu işgal başladığından bu yana 23.500 ağır yaralı verdi.

Ancak en önemlisi, gerek Amerikalı gerekse İngiliz askerlerin yüzde 30'u görev süreleri bitip evlerine döndüklerinde uzun süreli sinir krizleri geçirmekteler ve tedavi altına alınıyorlar.

Bugün Irak'ta 156 bin Amerikalı, 7.100 İngiliz ve 7 bin diğer ülkelerden işgal askeri var. **Bush** son olarak geçen ay 21.500 yeni asker göndermişti ve şimdi 8 bin yeni asker daha göndermek istiyor. Askeri yetkililer Mayıs ayında **Bush**'un daha fazla asker göndermek isteyeceğini ifade ediyor.

Bu arada Irak'ta 100 bine yakın kontratlı Amerikan personeli var. Bunların 48 bini "güvenlik görevlisi" adı altında faaliyet gösteren paralı asker. **Bush** yönetimi bu kontratlı özel ordu askerlerinin sayısını da arttırmayı planlıyor.

ABD DEFO

Irak 4 yıldır işgal altında

GÖRÜŞ

Menemen yemekten kaçınanlar

Konusu ister nükleer fizik ister farmakoloji olsun, herhangi bir yazımda **Hürriyet** gazetesinden, üstelik de olumlularak alıntı yapacağımı hiç düşünmemiştim. Bugün yapacağım! **Ahmet Hakan**'ın 'lyi bir cumhurbaşkanı için 20 temel nitelik' başlıklı yazısında bu niteliklerin bazıları şöyle:

"Hükümet ile sürekli çatışmalıdır.

Ülkesine Nobel ödülü kazandırmış yazara bir kutlama telgrafını bile çok görmelidir...

Kürt sorunundan laiklik sorununa her konuda MİT'in çizgisinin bile gerisinde kalmalıdır.

Dört tarafımız düşmanla çevrili paranoyasını olaylara bakışta temel kalkış noktası kabul etmelidir.

Çok sesli medyayı, 'ihanete prim veren medya' olarak algılamalıdır.

Cumhuriyet gazetesi okunmalı, Kanaltürk seyretmelidir.

Anayasal kurumlara atadığı üyelerin "Kayıtlı CHP üyesi" olmalarına dikkat etmelidir.

'CHP eksenini' kucaklayarak, '70 milyon'u kucakladığını düşünmeli, geri kalanları '70 milyon'un içinde saymamalıdır.

Menemen yemekten özenle kaçınmalıdır".

Bu niteliklere Sezer'den bile daha eksiksiz bir şekilde sahip olan tek Türk **Deniz Baykal**'dır kuşkusuz.

Tayyip Erdoğan da **Ahmet Hakan**'ın yazısını okumuş ve benim gibi düşünmüş olmalı ki, ikide bir cumhurbaşkanlığı seçimini gündeme getiren ve AKP adayının henüz açıklanmamasını korkunç bir şeriatçı komplosuymuş gibi sunan **Baykal**'a şu çağrıda bulunmuş:

"Senin adayın varsa açıkla. Kendine güveniyorsan kendin çık. Kendini açıkla. Bak bakalım parlamento sana ne kadar itibar ediyor".

Hem **Baykal**'a hem tüm 'laik cephe'ye neler olacağını anlatmak, içlerini rahatlatmak isterim. AKP son dakikaya kadar adayını açıklamayacak. Son dakikada, **Tayyip Erdoğan** dışında bir aday açıklayacak. Bu aday cumhurbaşkanı seçilecek. **Erdoğan** ülkeye, kamuoyuna ve özellikle TÜSİAD'a dönüp "Bakın", diyecek, "bu herifler aylardır gerginlik yaratıyor, biz ise seçilmiş hükümet olarak işimizi yapıyoruz, Türkiye'nin iyiliği için çalışıyoruz. Ben cumhurbaşkanı olabilirdim, ama önemli olan o değil, önemli olan istikrar". Ve AKP hem halkın hem egemen sınıfın gözünde yine puan toplayacak, kazançlı çıkacak. Sonra, Kasım ayında, AKP yine seçilecek.

İkinci AKP hükümeti, tıpkı birincisi gibi, ikili bir nitelik taşımaya devam edecek. Bir yandan, IMF'nin ve TÜSİAD'ın neoliberal ekonomik programını uygulayacak; özelleştirme, "sağlıkta dönüşüm", sendikasıylaştırma gibi uygulamalarla çalışan kitlelerin düşmanı olmaya devam edecek. Öte yandan, seçim nedeniyle ara verdiği reformcu uygulamaları tekrar gündeme getirecek, Kürt sorununda adım atacak, 301'i kaldıracak, yani normal koşullarda ve normal bir ülkede sosyal demokrat bir partiden beklenen işleri yapmaya devam edecek.

CHP, 'laik cephe' ve solun geniş kesimleri, hükümetin bu ikili niteliğini çakamadığı için, karşılarında hayali bir "şeriatçı" ve/veya "gerici" hükümet gördükleri için, sürekli olarak AKP'nin ekmeğine yağ sürüyor. Makul ve sağduyulu emekçi bir seçmen, hükümetin ekonomik politikalarını muhalefet etmek, sosyal reform politikalarını ise desteklemek ister; hükümet ve üyelerinin "dindar" olmasına ise hiç itirazı yoktur, ilgilenmez bile.

Erdoğan'ın cumhurbaşkanı seçilme veya istediğini seçtirme hakkını korumak gerekir ki, "sağlıkta dönüşüm"e inandırıcı bir şekilde muhalefet edilebilsin. Aksi takdirde, CHP ve **Baykal** örneğinde olduğu gibi, maksadın üzüm yemek değil bağcıyı dövmek olduğunu herkes görüyor, muhalefetin hiçbir inandırıcılığı olmuyor.

Muhalefet edilmesi gereken şeylere muhalefet etmeyen, desteklenmesi gereken şeyleri desteklemeyen, sadece bağcı dövmeye çalışanlar, kimin dayak yiyeceğini hem cumhurbaşkanı seçiminde hem genel seçimlerde görecek.

Roni Margulies

İŞGALE HAYIR

SAVAŞA HAYIR!

Savaş karşıtları daha savaş başlamadan harekete geçti. Sayısız gösteri yapıldı. 15 Şubat 2003'te dünyanın en büyük gösterisi gerçekleşti. Milyonlarca insan binlerce kentte savaşa hayır dedi. İngiltere'de, İtalya'da, İspanya'da milyonlarca insanın katıldığı gösteriler yapıldı. Amerika'da savaş karşıtları ilk gününden itibaren savaşa hayır dedi. El Kaide saldırısı ile yıkılan İkiz Kuleler'in dibinde gösteri yapıldı. O günden bugüne

Amerika'da savaş karşıtı hareket güçleniyor. 27 Ocak'ta başkent Washington'da 500 bin kişi savaşa hayır dedi ve Amerikan ordusunun derhal geri gelmesini istedi. 24 Şubat'ta ise bu defa Londra'da 100 bin kişi aynı talebi öne sürdü. Şimdi 17 Mart'ta küresel bir eylem var. Dünyanın hemen her yerinde savaş karşıtları sokağa çıkacak ve ABD ve müttefiklerinin Irak, Afganistan ve Lübnan'da sürdürdükleri işgalleri protesto edecek.

Tayfun Mater

17 Mart'ta sadece işgalin yıldönümü olduğu için çıkmıyoruz sokaklara. Irak'ta çok önemli gelişmeler yaşanıyor. Her gün yüzlerce insan ölüyor. Bunun nedeni ABD işgali. ABD'yi Irak'tan çekilmeye zorlamalıyız. Bunu küresel bir savaş karşıtı hareket başarabilir. Geçtiğimiz haftalarda **Cindy Seehan**'ın gelmesiyle birlikte kampanyamız hız kazandı. Çünkü gerçek bir uluslararası barış buluşması örgütledik.

Yıldız Önen

"Dön evine Bush" sloganıyla çok uzun bir süredir kampanya yapıyoruz. Kampanyanın başlangıcında yüz günde yüz toplantı hedefi koymuştuk. Bu hedefi yakalamış olmak çok büyük bir başarı. Bu toplantılarda ABD işgalinin arka planı, **Bush**'un İran'a saldırma planları, İncirlik Üssü'nün işgaldeki rolü, savaş karşı hareketin gücü gibi çok sayıda konuyu binlerce savaş karşıtıyla birlikte tartıştık.

Tayfun Mater ve Yıldız Önen

Şenol Karakaş

17 Mart'ta Amerika'da çok büyük bir gösteri olacak. Hareket Amerika'da her gün büyüyor. ABD ve İngiltere'deki savaş karşıtı hareket çok önemli. Biz bir yandan bu ülkelerdeki savaş karşıtı dostlarımıza destek oluyoruz bir yandan Irak halkının direnme gücünü artırması için kampanyalar yapıyoruz. Bu yüzden 17 Mart Kadıköy mitingi de çok önemli. 17 Mart'ta "Hepimiz Iraklıyız" sloganını haykıracağız..

Rosa Lüksemburg:

Devrimci bir anti kapitalist

Şenol KARAKAŞ

Rosa Lüksemburg. Polonyalı bir devrimci. İlk gençlik yıllarından başlayarak tüm yaşamını sosyalizm mücadelesine adadı. Sürgünde, cezaevinde ve kitle gösterilerinde aralıksız mücadele etti. Bir örgütçü, bir teorisyen, bir devrimci olarak yaşadı. Bir devrimci olarak polise, karşı devrimcilere, milliyetçilere tek bir taviz vermedi. Almanya'da 1919 devriminin yenilgisinin sonucunda öldürüldü.

Gerçek Marksist gelenek

Rosa Lüksemburg'un hayatı, gerçek marksist geleneğin geliştirilmesi için verilen mücadeleyle geçti. Gerçek marksist gelenek, kapitalizmin devrimci eleştirisi üzerinde yükselir. Anti kapitalisttir. Kapitalizm yıkılmadan özgürlüğün, eşitliğin ve insanca bir yaşamın, doğayla uyumlu bir toplumsal örgütlenmenin mümkün olmadığını anlatır.

İşçi sınıfının gücü

Rosa Lüksemburg da tıpkı diğer büyük devrimciler gibi, kapitalizmin kendi kendine yıkılmaya-çağını; toplumsal bir güç, işçi sınıfı harekete geçmeden sosyalizmin kurulamayacağını anlattı. Sosyalizm ne parlamentoya, ne de akıllı insanların kitleler adına hareketinin ürünü olarak değil, ancak ve ancak, kitlelerin kendi eylemiyle kurulabilir. Kapitalizmin zinciri, bu zincirin dövuüldüğü yerde kırılmalıdır der.

Kapitalizmi devirmek gerek

Rosa Lüksemburg, işçi sınıfının devrimci gücünün değişim için gereken potansiyeli barındırdığını vurguluyordu. Sosyalizm, işçi sınıfının eseridir, akıllı partilerin değil. İşçi sınıfının sermaye ilişkisini parçalamak için vereceği mücadele olmadan, işçi sınıfı kolektif üretim, mücadele ve zekasıyla kapitalist sistemle bağlarını

kopartacak nihai mücadeleye girişmeden, kapitalizm devrilemez.

Reformlar için mücadele

İşçi sınıfının kapitalizmi devirmek için, egemen sınıfın fikirlerinin hegemonyasından kurtulması gerekir. Egemen sınıfın fikirlerinden kopmanın sadece tek bir yolu var: mücadele! Rosa Lüksemburg bu yüzden reformlar için verilen mücadeleye bütün devrimcilerden çok daha büyük bir özen gösterdi. Reformlar için mücadele, işçi sınıfının genel yaşam ve demokrasi standartlarını korumak ya da yükseltmek için verdiği mücadeledir. İşçiler ancak bu mücadele içinde aile, din, polis, ordu, mahkemeler, medya, cinsiyet ayrımcılığı gibi tüm alanlarda egemen sınıfın kokuşmuş fikirlerinden ve alışkanlıklarından kopabilirler.

Bir işçinin kendisini bir ülkenin vatandaşı olarak değil de uluslararası kapitalizmin sömürü mekanizmasına bağlanmış uluslararası bir sınıfın, işçi sınıfının parçası oluşunu kavraması ancak mücadele

zorundadır. Milyonlarca işçinin kolektif gücünü ve egemen sınıfın güçsüzlüğünü göreceği alan, kitle grevleri alanıdır. Üstelik kitle grevleri ekonomik taleplerden siyasi taleplere, siyasi taleplerden ekonomik taleplere çok hızlı bir geçişkenlik sağlar.

Milliyetçiliğe karşı enternasyonalizm

Bugün sol adına sağda solda yurtsever cepheler kuranlar, milliyetçilik yağını sosyalizm mücadelesine bulaştırmaya çalışanlara karşı en önemli silahımız Rosa Lüksemburg'un milliyetçiliğe ve şovenizme karşı verdiği ve sonunda yaşamını yitirdiği mücadeledir. Birinci Dünya Savaşı'nda Almanya'da parlamentoda Almanya'nın savaşa dahil olması için yapılan oylamada dönemin en önemli, en kitlesel partisi olan Sosyal Demokrat Parti lehte oy verdi. Sadece iki isim, Karl Liebknecht ve Rosa Lüksemburg "Savaşa hayır!" dediler.

Sosyal demokratların bütün bir grup halinde Almanya'nın, Alman yurdunun çıkarları için savaşa onaylamasına Rosa Lüksemburg çok sert yanıt verdi. Yurtseverliğin ve milliyetçiliğin sosyalizmle hiçbir ilgisi olamayacağını keskin bir dille anlattı. İşçi sınıfının vatani olmadığını, işçi sınıfının vatanının tüm dünya olduğunu, savaşların farklı milli üniformalar giydirilmiş işçilerin siperlerde birbirini öldürmesi demek olduğunu anlatan Rosa Lüksemburg, milliyetçilerin "düşman dışarıda" tezine karşı, "gerçek düşman içeride" tezini haykırdı.

Paranoyak yalanlara karşı milliyetçiliğin işçi sınıfını böldüğünü ve egemen sınıfın en önemli fikri olduğunu anlatan Rosa Lüksemburg'dan bize kalan en önemli politik miras, milliyetçilikle uzlaşmaz bir mücadele vermeden sosyalist olunamayacağını göstermesidir. Eserleriyle ve yaşamıyla.

içinde mümkün olur. Bu yüzden reformlar için verilen mücadele, sosyalizm mücadelesinin okuludur.

Kitle eylemleri

Rosa Lüksemburg'un anti kapitalist mücadeleye yaptığı en önemli katkılardan birisi kitle grevlerinin gücüyle ilgili yaptığı tespitlerdir. 1905 yılında Rusya'da başlayan devrimci dalgayı yakından izleyen Rosa Lüksemburg, ekonomik ve siyasi kitle grevleri ve eylemlerinin sistemi sarsan devrimci özelliklerini, sendikaların rolünü, sendika bürokrasisi ve reformistlerin mücadele içindeki konumlarını bugün hala geçerli olan berrak bir eserle, anlattı. Sendikalar ve reformist parti ve sendikaların tutucu yöneticileri aşağıdan sert bir mücadele dalgasının etkisi olmadan, kolay kolay yerlerinden kıvıldamazlar. Tek tek işyerlerinde, giderek ulusal çapta tüm işkollarında patlayan genel grev dalgası, ne kadar basit bir talep uğruna başlamış olursa olsun bütün kurumları sarsmak, işçileri uyandırmak, egemen sınıfın tüm kesimlerini telaşa sürüklemek

İzmir'de barış panayırı kuruldu

9-10-11 Mart tarihlerinde Küresel Barış ve Adalet Koalisyonu (BAK) tarafından İzmir-Konak'ta düzenlenen Barış Panayırı, İzmir halkının duyarlılığını ortaya koyan yoğun bir katılımı gerçekleştirdi. Panayırda; müzik, sergi, referandum, çocuk atölyesi ve toplantı başlıkları altında pek çok etkinlik yapıldı. 9 Mart Cuma günü saat 18:30'da Küresel BAK sözcülerinden Tuncay Karaçorlu'nun yaptığı basın açıklamasıyla başlayan panayırın ilk gününde İzmirli grup EGO da sahne aldı.

Cumartesi günü etkinlikler, Dr. Zeki Gül'ün konuşmacı olduğu Savaş ve Sağlık konulu söyleşiyle başlayıp Savaş ve Çocuk konulu Nevzat Süer Sezgin'in konuşmacılığını üstlendiği söyleşiyle devam etti. Bu söyleşiler boyunca pek çok katılımcı kafasına takılan sorulara cevaplar buldu, notlar aldı. Daha sonra sokak orkestrası katılımcılara keyifli dakikalar yaşattı.

Barış Panayırı'nın son gün etkinlikleri ise Halit Çevik'in konuşmacı olarak katıldığı Savaş ve Kültür konulu söyleşiyle başladı. Son gün sürekli katılım, diğer günlere oranla daha azdı; ancak bilgi edinmek için panayıra uğrayanların sayısı yine de beklenenden fazlaydı. Etkinlikler, grup EGO'nun konseriyle son buldu.

Barış Panayırı süresince; İzmirli Kadın Fotoğrafçılar grubunun katkılarıyla, savaş karşıtı eylemlerden fotoğraflar ile "İzmir Bağdat Olursa" ve "Bağdat da Beklemiyordu" başlıklarıyla sunulan "bombalanmış" İzmir fotoğraflarının yer aldığı fotoğraf sergisi ve savaş konulu karikatürlerden oluşan bir sergi katılımcıların ziyaretine açıldı.

"Çamuru Al, Barışı Yoğur" sloganıyla, çocukların çamurdan barış işareti yaparak veya diledikleri şekilde barışı ifade etmeleri sağlandı, çocuklar Bush'a olan tepkilerini çizdikleriyle resimlerle ifade etti, "Savaş Oyunağını Getir, Barışı Oyunağını Al" sloganıyla oyuncak silah getiren çocuklara çeşitli oyuncaklar verildi, çocuklara "peace" sembolünün hikayesi anlatıldı; bu hikaye ve barış konulu diğer hikayeler çocuklara basılı olarak dağıtıldı. Barış Ağacı'na başta çocuklar olmak üzere her yaşta panayır katılımcısının barışla ilgili dilekleri yazılıp asıldı. Bir animatörle birlikte çocuklarla çuval oyunu vb. oyunlar oynandı, yüzleri boyandı. Büyüklerin de katıldığı "Bush'u Halkala" oyunu oynandı,

Bush kim tanyor musun? Şimdi nerede? Nereye gitsin? sorularına yanıt arayan bir referandum yapıldı.

Sayırsız 'Barış Hatırası' fotoğrafları çekildi, Küresel BAK'la ilişki kurmak isteyenlerden iletişim bilgileri alındı ve 17 Mart İstanbul Mitingi'ne gitmek isteyenlerle iletişim kuruldu.

Düzenlenen etkinliklerden sonra pek çok insan yeni bilgiler edindiklerini, şimdiye dek gördüklerinin gerçek anlamda ilk defa farkına vardıklarını, bu tür etkinliklerin daha çok ve daha sık yapılması gerektiğini söyleyerek Küresel BAK aktivistlerine teşekkür etti.

Deniz

Devrim alevi

"Rosa Lüksemburg'ta sosyalist fikir, hem kalbin, hem beynin hiçbir zaman sönmeden yanan güçlü ve egemen bir ihtirasıydı. Bu şairi kadının büyük amacı toplumsal devrim yolunu hazırlamak, sosyalizme giden tarih patikasını temizlemektir. Devrim denemesi, devrim için çarpışmak onun en büyük mutluluğuydu. Bütün hayatını ve bütün varlığını sosyalizme adadı. Kendisini sadece trajik ölümünde değil, fakat bütün hayatı boyunca, her gün, her saat, yıllar boyu süren bir mücadelede sosyalizme hasretti... O, keskin bir kılıç, canlı bir devrim aleviydi." (Klara Zetkin, Rosa Lüksemburg'un en yakın arkadaşı, dönemin Alman Sosyal Demokrat Partisi'nin en önemli aktivistlerinden birisi)

Tek ülkede sosyalizm olmaz

Rosa Lüksemburg, 1917'de Rusya'da gerçekleşen Ekim Devrimi'ni coşkuyla karşıladı. Ama Ekim Devrimi'ne ve Lenin, Troçki ve devrim liderliğini yapan tüm işçilere çok önemli bir uyarı da yaptı. "Sorunun Rusya'da ancak ortaya konabileceğini ama sorunun tek başına Rusya'da çözümlenmesinin imkansız olduğunu" söyledi. Bunun nedeni Rosa Lüksemburg'un tıpkı Lenin ve Troçki gibi marksist olmasıdır. Marksizm milliyetçiliğe sadece egemen sınıf fikri olduğu için değil, milli bir sosyalizm olanaksız olduğu için de karşı çıkar. Sosyalizm tek ülkede kurulamaz. Ancak dünya çapında kurulabilir.

Ankara BAK toplantısı her Çarşamba 18:30'da TMMOB Makina Mühendisleri Odası Sümer 2 Sokak No: 36/1-A Demirtepe adresinde yapılıyor.

Ankara KEG toplantısı her Perşembe 18:30'da Eğitim-Sen 2 no'lu Şube Selanik Cad. 25/8 Kızılay adresinde yapılıyor.

Cebeci BAK toplantısı her Çarşamba 17.00'de Hukuk Fakültesi Arka Bina kantininde yapılıyor.

sosyalistisci@gmail.com

Kadıköy'de barış rüzgârı esti

Gelenekselleşen **Barış Panayırı**'nin ikincisini 9-11 Mart'ta Kadıköy'de yaptık. Geçen yıla göre katılım karşılaştırmayacak kadar fazlaydı. Çadır alanı bir an bile boş kalmadı. Stand açan herkes gördüğü ilgilendi çok mutluydu. **Küresel BAK, KEG, Barışrock, DurDe, İnsan Hakları ve Hürriyetleri, Kyoto'yu İmzala** en çok ilgi gören standlar oldu.

Üç gün boyunca bir an boş durmayan aktivistler onbinlerce bildiri ve el ilanı dağıttı. Çadırı gezilen kadar etkinliklere katılan sanatçı ve aydınlar da coşkuluydu. Sahne alan her aydın ya da sanatçı gelen kalabalığın büyüklüğünden etkilendi ve bunu dile getirdi.

Bu yıl edindiğimiz bir deneyim de daha önce hiç aklımıza gelmeyen pek çok ismi rahatlıkla etkinliklere katabileceğimiz oldu. **Nesrin Topkapı** bize kendiliğinden ulaşarak katıldı. Üstelik bir de şarkı yazmış. **Zeynep**

Casalini'nin katılımını sağlamak toplam 10 dakikaya mal oldu. Ve gelenler arasında en çok coşkuyu sağlayan sanatçı oldu. Kapanış konserinde aktivistler ellerinde barış bayraklarını sallarken **Zeynep Casalini** de bir bayrak sallıyordu.

Yaklaşık 20 bin kişinin ziyaret ettiği **Barış Panayırı** son zamanların en kitlesel mitingine dönüştü. Aktivistler Pazar akşamı yorgunluk atmak için bir yerde otururken "**Şimdi seneye ne yapacağımızı konuşalım**" demeye başlamışlardı bile.

Bu arada, Panayırı'nın ikinci günü çadırın hemen yanında toplanan yüz kadar İşçi Partili 10. Yıl Marşı eşliğinde elele bir zincir oluşturdu. O sırada biz de içeride **Semaver Kumpanya**'nın ritimleri eşliğinde dans ediyorduk.

Panayırı boyunca 1.500 kişi **BAK**'a, 800 kişi **KEG**'e ve 500 kişi **DurDe**'ye aktivist olarak katıldı.

DurDe Barış Panayırı'nda

İrkcılığa **DurDe** Girişimi olarak Barış Panayırı çadırında stand açtık. Açılan iletişim füyüye yaklaşık 500 kişi telefon ve mail adreslerini bıraktı. 200 kadar da **DurDe** rozeti sattık ve 1.500 çağrı metni bir o kadar da 24 Mart'ta yapacağımız toplantının ilanını dağıttık. Çok canlı tartışmalar yaptık.

Küresel Eylem Grubu'ndan kadınlar 8 Mart'ta sokaktaydı

Dünya Kadınlar Günü'nde Ankara'da 1.000 kadın şiddete, sömürüye, savaşa karşı sokağa çıktı. Çeşitli siyasi parti ve sivil toplum örgütlerinin katıldığı eylemde Küresel Eylem Grubu, Pembe Hayat, LGBTT ve Kaos GL dernekleriyle birlikte oluşturduğu kortejde 'hepimiz eşcinsel hepimiz travestiyiz', 'savaşa, homofobiye, nükleere, transfobiye, küresel ısınmaya, cinsiyetçiliğe, kapitalizme hayır,

bir antikapitalistiz' sloganları ön plana çıktı. Tüm renkliliği ve canlılığıyla, sloganlarıyla dikkat çeken kortej giderek büyüdü. Eylem alanına gelindiğinde 11 Mart sağlıkta yıkımı durdurun, medikomu vermiyorum eyleminin çağrıları dağıtıldı; dans edildi, halaylar çekildi. Eylemin ardından **KEG** aktivistleri Pembe Hayat'a davet edildi.

Hem Pembe Hayat hem **KEG** aktivistleri bundan sonra kampanyalara, mücadelelere destek olmaktan ziyade, her kampanyayı, mücadeleyi birlikte örgütlememizi gerektiğini belirttiler.

Yaşar Kurt:

"Bireycilik değil dayanışma, savaş değil barış kazanacak"

Savaşı protesto eden şarkılarıyla hepimizin tanıdığı Barışrock aktivisti **Yaşar Kurt** Ankara'daydı. Ankara **Barışrock İnişiyatifi**'nin 2007'deki ilk açık etkinliği **Yaşar Kurt**'la "Savaş ve Barışrock" söyleşisi oldu.

DİSK Birleşik Metal-İş Sendikası Anadolu Temsilciliği'nde gerçekleşen söyleşiye 40 aktivist katıldı. **Yaşar Kurt**, Barışrock'ın dört yıl içerisinde hızla büyüdüğünü, tüm savaş ve sistem karşıtlarını birleştirdiğini anlattı.

Kapitalizmin bireyleri yalnızlaştırdığı, bencilleştirildiği; bugün **Barışrock**'ın dayanışma kültürünü öne çıkardığını vurgulayan **Yaşar**, **Hrant Dink**'in ardından çok daha kalabalık ve güçlü olduğumuzu vurguladı. Salondaki herkesi 17 Mart'ta İstanbul'a davet etti ve **Barışrock** gönüllüsü olmaya çağırdı.

2 saat süren zevkli sohbet **Barışrock** hakkında öneriler, savaşı nasıl durduracağız, nükleeri nasıl engelleyeceğiz başlıkları tartışıldı.

Toplantı sonrası katılımcıların yüzleri gülmekteydi, çünkü bir sürü eylem, kampanya, arkasından **Barışrock** vardı.

Geliyoruz, savaş ve kapitalizm yanlıları, artık rahat uyumayınız.

ilişki için:
sosyalistisci@gmail.com

Bölgenizde, okulunuzda, işyerinizde veya sendikanızda yaşadığınız olayları, Sosyalist İşçi'de çıkan yazılar üzerine düşüncelerinizi en fazla 200 kelime ile yollayın.

Cengiz Alğan BENCE BAŞKA BİR DÜNYADA

...kadın hakları mücadelesi verenler bugünkü televizyon reklâmı mantığından kurtulmuş olacaklar. TV kanallarında bir eğitici reklâm bandı yayınlanmaya başlandı. Bu reklâm da bir 'tersine dünya' kurgulanmış. Tersine dünyada erkekler değil kadınlar baskın rolde. Kadın erkek arasındaki eş ilişkisinde bugün erkeklerin kadınlara yaptıklarını kadınlar erkeklerle yapıyor.

Bacaklarını ayırıp koltuğa yayılmış gazete okuyan bir kadına kocası çay getiriyor, kadın bir şeye 'gıcık olup' bağırp çağırıyor ve kaynar çayla adamı haşlıyor. Mutfakta önlüğünü bağlamış yemek yapan kocasına yemek geciktiği için sinirlenen kadın tencereyi tavayı devirip adamı bir güzel pataklıyor.

Adamın canı istemediği halde onunla sevişmek isteyen kadın zorla 'sırnaşılıyor'. Bir başka kadın, moraran gözünü aynada kontrol eden korku içindeki adama, bir de kapıyı açıp sinirli sinirli bakıyor. Ya da hiçbir görünür neden yokken ortalığın tozunu alan kocasına tekme tokat giriyor bir başka kadın.

Benzer birçok örnek sergileniyor. Ve sonunda 'Sizce sorumlu kim? Biz size sadece aynayı gösterdik' benzeri bir yargıyla reklâm filmi sona eriyor. Buraya kadar aslında her şey 'normal', hatta eğlenceli. Kadınların her saniye aile içi şiddete maruz kaldığı, töre ve namus cinayetlerine kurban edildiği bir ülkede, bu tür bir yabancılaştırma efektiyle konunun üzerine eğilmek çarpıcı gerçekler de. Belki erkeklerin en azından bazıları etkilenir ve bir kez daha düşünür yumruğunu kaldırmadan önce. Bu açıdan iyi bir çaba.

Ama reklâm filmi kim sunuyor? **Ecobella Home** diye bir şirket. Bu bir ev dekorasyon şirketi. Yani yine yuvayı yapan dişi kuşa sesleniyor. En azından 'kadının yeri evidir' mantığını çağırıyor.

Eğer reklâm filmi kadın hakları savunucusu bir kuruluş, örneğin **Mor Çatı Derneği** hazırlatmış olsaydı eleştirilecek bir yanı olmazdı. Ya da Kadın Bakanlığı bu tür eğitim amaçlı filmler hazırlatsaydı hiç de fena olmazdı. Ama işi maalesef ev mobilyaları satan bir büyük şirket üstlenmiş.

Şiddetin ve her türden ayrımcılığın yok olacağı bir başka dünyada bu gibi absürdlükler de ortadan kalkacak bence.

sosyalist işçi ne savunuyor?

Aşağıdan sosyalizm

-Kapitalist toplumda tüm zenginliklerin yaratıcısı işçi sınıfıdır. Yeni bir toplum, işçi sınıfının üretim araçlarına kolektif olarak el koyup üretimi ve dağıtımı kontrol etmesiyle mümkündür.

Reform değil, devrim

-İçinde yaşadığımız sistem reformlarla köklü bir şekilde değiştirilemez, düzeltilemez.

-Bu düzenin kurumları işçi sınıfı tarafından ele geçirilip kullanılamaz. Kapitalist devletin tüm kurumları işçi sınıfına karşı sermaye sahiplerini, egemen sınıfı korumak için oluşturulmuştur.

-İşçi sınıfına, işçi konseylerinin ve işçi milislerinin üzerinde yükselen tamamen farklı bir devlet ge-reklidir.

-Bu sistemi sadece işçi sınıfının yığınsal eylemi devirebilir.

-Sosyalizm için mü-cadele dünya çapında bir mücadelenin parçasıdır. Sosyalistler başka ülkelerin işçileri ile daima dayanışma içindedir.

-Sosyalistler kadınların tam bir sosyal, ekonomik ve politik eşitliğini savunur.

-Sosyalistler insanların cinsel tercihlerinden dolayı aşağılanmalarına ve baskı altına alınmalarına karşı çıkarlar.

Enternasyonalizm

-Sosyalistler, bir ülkenin işçilerinin diğer ülkelerin işçileri ile karşı karşıya gelmesine neden olan her şeye karşı çıkarlar.

-Sosyalistler ırkcılığa ve emperyalizme karşıdır. Bütün halkların kendi kaderlerini tayin hakkını savunurlar.

-Sosyalistler bütün haklı ulusal kurtuluş hareketlerini desteklerler.

-Rusya deneyi göstermiştir ki, sosyalizm tek bir ülkede izole olarak yaşayamaz. Rusya, Çin, Doğu Avrupa ve Küba sosyalist değil, devlet kapitalistidir.

Devrimci parti

-Sosyalizmin gerçekleşebilmesi için, işçi sınıfının en militan, en mücadeleci kesimi devrimci sosyalist bir partide örgütlenmelidir. Böylesi bir parti işçi sınıfının yığınsal örgütleri ve hareketi içindeki çalışma ile inşa edilebilir.

-Sosyalistler pratik içinde diğer işçilere reformizmin işçi sınıfının çıkarlarına aykırı olduğunu kanıtlamalıdır. Bu fikir-lere katılan herkesi devrimci bir sosyalist işçi partisinin inşası çalışmasına omuz vermeye çağırıyoruz.

Eurovizyon

Bu yıl Türkiye, Eurovision'a Kenan Doğulu'nun bir parçası ile katılacaktı. Çok müzikten anlamasam da bu şarkıyı dinleme fırsatım oldu. "Şey,kitap, şekerim" sandığım parçanın "Shake it up şekerim" olduğunu öğrenmem arasında bir bağ olmadığını da belirteyim.

21 yaşındayım ve kendimi bildim bileli bir "erovizyon" manyaklığı var bu ülkede.

Eurovision'a binbir çabayla yiğit savaşçılar gönderiyor adeta Türkiye. Hatta, son yıllarda en popüler sanatçıları göndermeye çalışılıyor, besteler sipariş ediliyor.

Neredeyse "Gazası mübarek olsun, şarkıcılarımızın" nidaları ile yarışma haberleri yapılıyor.

Dünyanın en ünlü ve uzun soluklu şarkı yarışması sayılıyor Eurovision. Her yıl 600 milyona yakın insanın bu yarışmayı izlediği tahmin ediliyor. Diğer ülkelere nasıldır bilemem ama ne bu kadar ciddiye alındığını ne de hiç önemsenmediğini sanmıyorum.

Bahsettiğim gibi iyi bir müzik dinleyicisi olmasam da müziğin bir savaş olmadığını biliyorum. Müziğin her sanat dalı ve hatta doğanın ve insanın sunduğu pek çok şey gibi "evrensel" olduğunu biliyorum. Ne yazık ki, müzik alanından da bir pazar diye bahsetmeye başladığınız an, ne evrensellik kalıyor ne de müziğin kendisi. Yayıncı kuruluşların alacağı reklama endekslili yarışmalar türüyor. Müzik olmuyor önemli olan; milliyetçi hezeyanlara varan bir "biz ve kazanmak" anlayışı oluşuyor.

Her dileyenin müzikle uğraşabilmesine, yarattığı müziği paylaşmasına, müzikal becerilerini geliştirmesine ve daha önemlisi müziğe ulaşabilmesine olanak tanıyan bir dünyada yaşamadığımız için de bize başka bir dünya gerek!

Sona yakın son tur

Irak'ta batağa saplanan **Bush**, arka bahçesi olarak gördüğü Latin Amerika ülkelerine tura çıktı. Geziden önce yaptığı basın toplantısında Latin Amerika ülkelerindeki yoksulluktan rahatsızlık duyduğunu bu ülkeler için refah ve mutluluğu düşündüğünü söyledi.

Buna yanıt **Chavez**'den gecikmedi. Latin Amerika'daki yoksulluğun arkasında Bush'un politikaları olduğunu vurgulayan **Chavez**, Bush'a ikiyezlilik madalyasının verilmesi gerektiğini söyledi. Bush tur kapsamında Brezilya,

Uruguay, Kolombiya, Guatemala ve Meksika'yı dolaşacak. Ayağının tozuyla gittiği her ülkede büyük protestolarla karşılaşır.

Bush Brezilya ile etanol anlaşması yaparken Venezuelalı lideri **Chavez**, **Maradona** ile birlikte Arjantin'de on binlerin katıldığı gösteride konuşma yaptı. Konuşmasında "**Bush halk hareketlerini bölmek, aldatmak ve hızını kesmek için geldi**" değerlendirmesini yaptı. Gerçekten bu değerlendirmeye milyonlarca Latin Amerikalı katılıyor. ABD

bölgede on yıllarca at koşturdu. Sağ hükümetleri ve milisleri çok açıkça destekledi ve finanse etti. Bölgenin talan olmasında, yaygın yoksullukta ve katliamlarda ABD bir numaralı sanık. Ve Latin Amerika halkı bu gerçeği yakından biliyor.

Irak'ta direnişin, içerde savaş karşıtı hareketin köşeye sıkıştırdığı **Bush**, yanı başında Latin Amerika'da ki gelişmelerle son günlerini yaşadığının farkında. Bu nedenle yeni bir saldırganlık politikası ile bölgeyi ziyaret ediyor.

Görüşmelerde kullanmak üzere elinin altında Amerikan şirketlerinin talepleri var.

Bush'un bölgedeki tek sağlam ittifakı Kolombiya'nın sağcı başkanı **Avaro Uribe**. Uribe ve partisi sağcı milislerle çok yakın ilişkilere sahip. Yaygın siyasi cinayetlerin hâlâ görüldüğü bir ülke Kolombiya. İşte Bush'a kala kala bu kontrgerilla hükümetiyle mütteliklik kaldı. **Chavez**'in dediği gibi "**Bush siyasi bir kadavra, sülfür bile kokmuyor. Yakında kozmik bir toza dönüşecek**".

Latin Amerika: hiçbir şey eskisi gibi değil

6. Dünya Sosyal Forumu'nun Venezuelalı'nın başkenti Caracas'ta yapılan toplantılarında birinde **Hugo Chavez**'in yaptığı bir konuşmada söyledikleri, Latin Amerika'da 2000'li yılların başından beri süregelen hareketin kökenlerini iyi özetliyor: "**Eğer biz var olan sistemi değiştiremezsek 21. yüzyıl ilerisinde bir yüzyıl olmayacak. Şu anda savaş ve işgallerle insanlık katlediliyor, kapitalizm gezegeni yok ediyor;**

çevre, denizlerde yaşam, ormanlar, nehirler yok oluyor. Kapitalizmin bu modeli dünyayı mahvediyor. Bunu biz değiştirebiliriz. Ya şimdi değiştireceğiz ya da bir daha asla fırsatımız olmayacak."

Latin Amerika'da olup bitenler, son 10 yıldır dünyaya damgasını vuran anti kapitalist hareketin bir parçası. Bölgede uzun yıllardır yoksulluğun ötesinde bir yaşama itilmiş milyonlar harekete geçince değişimin gücünü gösterdi. Temel

ihtiyaçlardan (yiyecek, içecek su vb.) yoksun bu kitleler arka arkaya sağcı hükümetleri devirip kendi temsilcilerini iktidara taşıdılar. Ve bir kenara çekilmiş durumda değiller. Aksine taleplerinin takipçiler. Onları temsil edenler de güçlerini kitlelerin bu kararlılığından alıyor. **Chavez** buna iyi bir örnek. Patronların ve ABD'nin darbe girişimlerini Venezuela halkının boşa çıkartması hareketin gücünü gösteriyor.

Latin Amerika'daki radikal hareketlerin nereye gideceğini bugünden kestirmek zor. Sistem içinde mi kalacak, yoksa toplumsal bir devrime mi dönüşecek? Ama devrimin kapısını araladığını söylemek mümkün. Dünya çapında hareket giderek yükselir ve Latin Amerika'daki hareket yalnız kalmazsa kapı sonuna kadar açılacaktır. Bunun bir garantisi var; değişimin gücünü gören kitleler bundan kolay kolay vazgeçmezler.

"Hakikaten toplu yokoluşun kıyısında duruyoruz..."

Nisan ayında Belçika'da gerçekleşecek uluslararası zirvede kamuoyuna açıklanması beklenen **Hükümetlerarası İklim Değişikliği Paneli (IPCC)** raporu **Assosiated Press** tarafından ele geçirildi. Rapora göre, küresel ısınmanın zararlı etkileri, bilgisayar modellerinin öngörülerinin aksine, şimdiden günlük hayatta hissedilmeye başladı. Bilim insanları Brüksel'de, 10 ila 20 yıl içinde yüz milyonlarca insanın suya ulaşma imkanı kalmayacağını

açıklayacaklar.

1.500'e yakın bilim insanı tarafından ortaklaşa hazırlanan rapor, IPCC'nin 2001 raporunda, küresel ısınmanın ancak gelecekte bölgesel etkiler yaratacak bir gerçeklik olduğu üzerinde uzlaşmışken, 2007 raporunda "**iklimdeki değişikliklerin tüm kıtalarda fiziki ve biyolojik sistemleri etkilemeye başladığını**" ortaya konuyor.

Öte yandan Rapor, karbon gazı salınımlarının acilen ve radikal bir biçimde azaltılması durumunda bir umut olabileceğini de belirtirken, AB üyesi ülkeler geçtiğimiz hafta içinde, 2020 yılına kadar karbon salınımlarını %20 azaltmak ve tungsten kullanılan geleneksel ampulleri 2009 yılına kadar piyasadan çekmek üzere uzlaştıklarını açıkladılar.

